

թէ Սիմէոնը մի մի օրինակ այդ Յայսմաւուրքներից նուիրել է այդ վանքերին. Գեղարդի արձանագրութիւնը գտնուում է Պապաքի վիմափոր ժամատան ձախ դասի սեան վրայ:

Կ ? Սքն շան տրունական
Սիմեոն վրդ.ին | լեր պահապան
հոգոյ նր. | պատասպարան
եւ անցանացն քաւարան |
որ ետ պարզեւս անանցական
եկզոյս. | սբ. Գեղգան
զայսմաւուրքս հրաշագան |
զարդարեալ բանիւ Ածկան
իւր յիշատակ անջնջական
եւ բխ. (բարեխաւս) միշտ յաւիտեան
Պայծառութի. տաւնից լրման
բոլոր ամաց հանդիսարան
զոր սատցաւ քաղոււմ բաղձմամբ
ի զուարճութի. նորոգ մանկանց
բերլ. տանէ . . .

Պատկեր 167.

Այստեղ ընդհատոււմ է արձանագրութիւնը, բայց պարզ է, որ շարունակութեան մէջ պիտի լինէր օրինակի Տաթևից, գուցէ և Սիւրբ Երեւոյց լինելու հանգամանքը: Վերևի ձեռագրի յիշատակարանից խմանում ենք, որ նա վանքին այս Յայսմաւուրքի հետ

նուիրել է նաև մի պատուական Աստուածաշունչ եւ մի Տօնական: Ուրիշ առթիւ գրել ենք այս մարդու գրասիրութեան եւ գրչութեան տարածման մէջ ցոյց տուած ջանքերի մասին(*). նա ծագումով Տաթևից էր և Գրիգոր Տաթևացու աշակերտ. յետոյ միայն ան-

Պատկեր 168.

ցել էր Այրիվանք, Եղուարդ և ի վերջոյ Զաղափանք: Տաթևի շրջանից մեր ձեռքն է հասել նորա գրած Մաշտոցը ոմն Ներսիս սարկաւազի համար ՊԽԹ (= 1400) թուին. յիշատակարանի մէջ յիշում է Սմբատ և Բուրդել Սրբէլեաններին և ակնարկում Տաթևացու գործունէութեան եւ Լանկթամուրի արշաւանքի մասին (Յաւել. Բ. 47. պատկ. 164): Սորանից կամ նորա ձեռքով գրուած մի ուրիշ Մաշտոցից պէտք է ընդօրինակուած լինի Ձեռ. Էջմ. № 1078/1088, «ի լաւ և ի ընտիր յաւրինակէ Սիմէոն բարունապետին» (Յաւել. Բ. 38. Ձեռ. Էջմ. № 1075/1088. 93ա): Նորա վարժապետական գործունէութեան մասին Գեղարդում տեղեկութիւն չունինք, քան ինչ հաղորդեցինք վերև, բայց «Այրիվանեցի» մականունն ինքնին փաստ է, որ նշանաւոր է հանդիսացել հէնց այդ վանքում: Աւելի իրազեկ ենք նորա տասնամեայ վարժապետական գործունէութեան Եղուարդում 1404–1414 թ. թ. «բաղում կրաւնաւորս եւ աշակերտեալ մանկունս եւ

(*) Տես մեր յօդուածը. Բանբեր, Էջմ. գիտ. ինստ. տուտի, եր. 194–195: